

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712205997
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1712205997.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: GLOBE International LTD, s.r.o., so sídlom Pohraničníkov 56, Bratislava, IČO: 35 829 346, zastúpeného advokátskou kanceláriou FELŠŔCI & Partners, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, proti žalovanej: L.C. L., V. X.X.XXXX, P. R.Q. XXX/XF, O., zastúpenej advokátskou kanceláriou hbr advokáti s.r.o., so sídlom Štefánikova 15, Bratislava, o zaplatenie časti ceny za dielo, kúpnej ceny, spolu 13 499,36 eur s príslušenstvom, o zaplatenie zmluvnej pokuty a o vzájomnej žalobe žalovanej, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 6. augusta 2019, č. k. 4C/14/2014-577 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej napadnutej časti a napadnutej vyhovujúcej časti priznanej sumy 4 223,10 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 21.7.2009 do zaplatenia potvrdzuje.

Vo zvyšnej napadnutej vyhovujúcej časti rozsudok mení tak, že žalobu zamietá. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 698,24 eur, úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1 475,14 eur od 26.4.2009 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4 232,10 eur od 21.7.2009 do zaplatenia; žalobu a vzájomnú žalobu žalovanej vo zvyšku zamietol a žalobcovi priznal nárok na pomernú časť náhrady trov konania, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia 13 499,36 eur istiny, úrokov z omeškania 10% ročne zo sumy 9 276,26 eur od 16.4.2009 do zaplatenia, zo sumy 2 288,79 eur od 11.4.2009 do zaplatenia, zo sumy 1 943,31 eur od 11.4.2009 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9 276,26 eur od 16.4.2009 do zaplatenia, z dôvodu, že žalovaná mu na základe zmluvy o dielo uzavretej dňa 7.2.2006 medzi ním ako zhotoviteľom a žalovanou ako objednávateľom, predmetom ktorej bolo zhotovenie bytu, označeného v projektovej dokumentácii ako 8E, napriek zmluvným dojednaniám o spôsobe úhrady ceny za zhotovenie diela a jeho opakovaným výzvam, neuhradila dohodnutú cenu za zhotovený byt v sume 9 276,26 eur a na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.5.2008 mu neuhradila faktúry za prevedený spoluvlastnícky podiel na pozemkoch v katastrálnom území O. v sume 1 934,31 eur a 2 288,79,- eur. Proti veci vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom namietala, že uplatnený nárok žalobcu zanikol vzájomným započítaním zmluvnej pokuty, ktorú si voči žalobcovi uplatnila v zmysle zmluvy o dielo z dôvodu jeho omeškania so zhotovením diela, že nárok na zaplatenie poslednej časti kúpnej ceny v zmysle zmluvy o dielo a kúpnej ceny za pozemky je premlčaný v zmysle občianskoprávnej úpravy a že výška uplatnených úrokov z omeškania je v rozpore so zákonnou úpravou. Vykonaným dokazovaním zistil, že písomnou zmluvou o dielo č. 01/06 zo dňa 7.2.2006 sa žalobca, ako zhotoviteľ, zaviazal pre žalovanú, ako objednávateľa,

zhotoviť výstavbu bytu označeného, v projektovej dokumentácii ako 8E, vchod E, na 1. poschodí obytného domu v O.K., o podlahovej ploche 76,32m² a balkón 9,43m² a spoločných častí a zariadení, prislúchajúcich k bytu, v lehote do 30.9.2006, za cenu vo výške 1 974 928,- Sk bez DPH, splatnú takto: 1. splátka vo výške 30% z celkovej ceny + DPH po dokončení výkopov, kanalizácie a základov, najneskôr v novembri 2005 na základe daňového dokladu, splatná do 10 dní od doručenia, 2. splátka vo výške 35% z celkovej ceny + DPH, po realizácii hrubej stavby, v termíne najneskôr marec 2006, na základe daňového dokladu, splatná do 10 dní od doručenia, 3. splátka vo výške 25% z celkovej ceny + DPH, po realizácii plastových výplní otvorov, podláh, omietok, zdravotnícky, vykurovania, v termíne najneskôr júl 2006, na základe daňového dokladu, splatná do 10 dní od doručenia. V čl. IV. bod. 4.3.e/ sa žalovaná zaviazala zaplatiť konečnú faktúru, ktorá bude obsahovať celkové zúčtovanie uhradených splátok, vystavenú na poslednú splátku, vo výške 10% z celkovej ceny diela + DPH + prípadné zvýšenie resp. zníženie ceny diela v súlade s bodom 4.7. /možné zvýšenie ceny diela v súvislosti so zvýšením cenovej úrovne materiálov a prác o viac ako 3%/ s tým, že konečnú faktúru je zhotoviteľ oprávnený vystaviť a doručiť do 10 dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Splatnosť faktúry si zmluvné strany stanovili na 10 dní odo dňa jej doručenia objednávateľovi. Stavebný úrad obec O. vydal rozhodnutie o povolení užívania stavby „Obytné centrum II - O. - F. na Y. Y. Č.. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX D. XXXX/XX Q.. Ú. O. / . I. Y. Č.. L.T.. XXX-XX/Kt dňa 5.12.2008 na základe protokolu o priebehu kolaudačného konania /zápisnica z miestneho zisťovania/, spísaného dňa 26.6.2007. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2008. Konečnú faktúru č. 060/2009 na sumu 9 276,26 eur, ktorou žalobca žalovanej vyúčtoval sumu 7 801,12 eur, ako rozdiel medzi dohodnutou cenou diela a už žalovanou zaplatenými splátkami a sumu 1 475,14 eur za nadštandard s DPH, žalobca vystavil dňa 5.4.2009 a žalovanej ju doručil dňa 15.4.2009. Súčasne so zmluvou o dielo dňa 7.2.2006 bola medzi stranami sporu uzatvorená aj písomná zmluva o budúcej kúpnej zmluve, ktorou sa žalobca, ako budúci predávajúci, zaviazal so žalovanou, ako budúcou kupujúcou, uzavrieť do 10 dní od doručenia písomnej výzvy druhej zmluvnej strane, kúpnu zmluvu o odplatnom prevode spoluvlastníckych podielov na pozemkoch podľa pomeru výmery bytu, vybudovaného na základe zmluvy o dielo č. 01/06 zo dňa 7.2.2006, za kúpnu cenu 1 800,- Sk/m² + DPH, splatnú pred podpisom kúpnej zmluvy s tým, že návrh kúpnej zmluvy, tvoriaci prílohu tejto zmluvy, bude doplnený po vyhotovení geometrického plánu na odčlenenie pozemkov od stavebných pozemkov parc. č. XXXX/XX, XXXX/X D. XXXX/X podľa platnej dokumentácie, ktorý geometrický plán sa žalobca, ako budúci predávajúci, zaviazal zabezpečiť do 30 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu. V žalobe sa žalobca odvolával na kúpnu zmluvu zo dňa 22.5.2008 a ako dôkaz svojho skutkového tvrdenia k žalobe pripojil písomnú kúpnu zmluvu, opatrenú podpisom štatutárneho zástupcu žalobcu s osvedčením pravosti jeho podpisu dňa 22.5.2008 a šiestimi podpismi kupujúcich, bez podpisu žalovanej. Predmetom tejto písomnej kúpnej zmluvy bol odplatný prevod spoluvlastníckych podielov celkovo šiestimi kupujúcimi, žalovaná bola kupujúcou č. desať a predmetom jej kúpy bol spoluvlastnícky podiel na pozemkoch: o veľkosti 1/42 pozemku pare. č. XXXX/XX záhrada /výmera 28,85m² a 3,33m²/, zapísaná na LV č. XXXX Q.. Ú. O. a o veľkosti 7632/23004 pozemku pare. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria/výmera 27,205m²/, zapísané na LV č. XXX Q.. Ú. O., za kúpnu cenu 57 943,- Sk bez DPH a 68 952,- Sk bez DPH. V čl. III. poslednom odseku zmluvy je uvedené, že, dohodnutá kúpna cena bola medzi zmluvnými stranami zaplatená bezhotovostným prevodom na účet predávajúceho najneskôr v deň podpisu tejto zmluvy, resp. bola zaplatená v hotovosti k rukám predávajúceho. Zmluvné strany sa dohodli, že dohodnutá kúpna cena je konečná a nemenná a predávajúci podpisom tejto zmluvy zároveň potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v plnej výške. Žalobou uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9 276,26 eur od 16.4.2009 do zaplatenia nebol žalobcom ani jeho právnym zástupcom v žalobe ani v konaní pred súdom nijak skutkovo vymedzený, zdôvodnený. Zo zápisnice o pojednávaní vo veci, vedenej pod sp. zn. 4C 171/2013 totožného žalobcu proti žalovanej K. Y., súd zistil, že bol vykonaný výsluch svedkyne E. X. /kupujúcej č. sedem z rovnakej kúpnej zmluvy ako v prípade žalovanej v tomto konaní/, ktorá vypovedala, že kúpnu cenu za spoluvlastnícke podiely pozemkov uhradila pred podpisom zmluvy a následne sa aj s manželom so žalobcom stretli v bratislavskom nákupnom centre Aupark a kúpnu zmluvu tam s manželom podpísali. Keď zmluvu podpisovala, bolo tam nad jej menom len pár podpisov. Nevedela uviesť, kedy zmluvu podpisovala. K okolnostiam, kedy kúpnu zmluvu podpisovali ďalší kupujúci, sa nevedela vyjadriť. Zo zápisnice o pojednávaní vo veci, vedenej pod sp. zn. 4C 171/2013 zo dňa 8.9.2015 a zo dňa 19.11.2015 zistil, že bol vykonaný výsluch svedkov R. E. D. P. E. /kupujúcich č. dva a tri z rovnakej kúpnej zmluvy ako v prípade žalovanej v tomto konaní/, pričom obaja títo svedkovia vypovedali iba k priebehu podpisu kúpnej zmluvy nimi samotnými, k podpisu kúpnej zmluvy žalovanou nevedeli uviesť žiadne skutočnosti, majúce podstatný význam pre posúdenie veci. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, § 631, § 46 ods. 1, § 40 ods.

2, § 588, § 100 ods. 1, 2, § 101 Obč. zák. a rozsudkom č. k. 4C 14/2014-234 zo dňa 26.1.2016 žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu premlčania všetkých uplatnených nárokov. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že v konaní išlo o spor medzi dodávateľom /žalobcom/ a spotrebiteľom /žalovanou/, preto bolo potrebné na problematiku premlčania a premlčacích lehôt aplikovať Obč. zákonník /rozhodnutie NS SR zo dňa 21.4.2015 3M Cdo 14/2014, ktorý odkazuje v nadväznosti na § 52, ods. 2, veta tretia Obč. zák., že na všetky spotrebiteľské vzťahy sa použije Obč. zákonník aj ak by sa inak mali použiť normy Obchodného zákonníka/. V časti o zaplatenie vyúčtovacej faktúry zo zmluvy o dielo, bolo medzi zmluvnými stranami v zmluve písomne dohodnuté, že konečnú vyúčtovaciu faktúru podľa čl. 4 bod 4.3. písm. e/ zmluvy, vystaví dodávateľ do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Kolaudačné rozhodnutie č. Výst. XXX-XX/Kt zo dňa 5.12.2008 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2008, teda v období od 13.12.2008 do 23.12.2008, ako sa žalobca v zmluve o dielo zaviazal, mal vystaviť konečnú /štvrtú, vyúčtovaciu/ faktúru a táto podľa zmluvných dojednaní mala byť splatná do 10 dní, t.j. do 2.1.2009. Žalobca tak mohol po prvý krát uplatniť nárok na súde dňa 3.1.2009 a všeobecná trojročná premlčacia lehota mu plynula do 3.1.2012. Návrh na zaplatenie konečnej ceny za dielo žalobca uplatnil na súde až 4.4.2012. Žalobca v konaní nepreukázal, že medzi zmluvnými stranami došlo k písomnej zmene zmluvy o dielo v časti čl. IV. bod 4.3 písm. e/, ktorá by ho oprávňovala ku konečnému vyúčtovaniu ceny diela v neskoršom termíne. V časti o zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v kat. území O. vo výške spolu 4 223,10 eur s prísl., sám žalobca v žalobe uviedol skutkové tvrdenie, že: „Odporca na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.5.2008 do dnešného dňa neuhradil...“ a k žalobe pripojil písomnú kúpnu zmluvu, podľa ktorej bola kúpna cena zaplatená bezhotovostne pred podpisom kúpnej zmluvy, prípadne v deň podpisania /čl. čl. II. posledný odsek/, a predávajúci svojím podpisom potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v plnej výške. V konaní toto svoje skutkové tvrdenie zmenil po vznesení námietky premlčania žalovanou tvrdiac, že žalovaná kúpnu cenu nezaplatila a žaloba je podaná včas. Tvrdenie žalobcu o podaní žaloby včas v konaní nad všetku pochybnosť nepreukázal, ním navrhnutí svedkovia sa k dátumu podpisu kúpnej zmluvy žalovanou jednoznačne nevyjadrili. Iba svedkyňa X. jednoznačnejšie vypovedala, že v čase jej podpisu kúpnej zmluvy pod jej podpisom iné podpisy kupujúcich neboli, teda ani žalovanej, pričom ani táto svedkyňa jednoznačne neuviedla dátum, kedy ona s manželom zmluvu podpisovali. Rovnako žalobca v konaní jednoznačne nepreukázal kedy dátumovo boli rovnopisy kúpnej zmluvy s jeho podpisom a podpisom podľa jeho tvrdení ďalších štyroch kupujúcich, odovzdané a ktorým konkrétnym kupujúcim, na jej podpísanie. Pokiaľ v kúpnej zmluve, ktorú sám žalobca vypracoval, stanovil splatnosť /najneskôr v deň jej podpisu, teda 22.5.2008/, už nasledujúcim dňom si tento nárok mohol po prvý krát uplatňovať na súde. Dňom 23.5.2008 mu začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota. Dňa 23.5.2011 sa nárok stal premlčaným, pričom žalobca nárok na súde uplatnil až žalobou dňa 4.4.2012. O odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k: 4C14/2014-234 zo dňa 26.1.2016 rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k: 8Co/141/2017 zo dňa 31.5.2018 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že námietku premlčania, vznesenú v spore žalovanou, správne súd prvej inštancie posudzoval podľa § 100 ods. 1, 2 a § 101 Obč. zákonníka, avšak nesprávne tieto ustanovenia aplikoval na zistený skutkový stav. Vykonaným dokazovaním zistil, že písomnou Zmluvou o dielo č. 01/06 zo dňa 7. 2. 2006 sa žalovaná zaviazala cenu zaplatiť v splátkach podľa čl. IV. bod 4.3. písm. a/ až e/ zmluvy, pričom sa strany v čl. IV. bod 4.3. písm. e/ zmluvy dohodli, že konečnú faktúru je zhotoviteľ oprávnený vystaviť a doručiť do desať dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Splatnosť faktúry bola výslovne určená na desať dní odo dňa jej doručenia objednávateľovi. Na základe uvedeného súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru, že žalobca si mohol po prvý krát nárok na zaplatenie konečnej faktúry uplatniť na súde dňa 3.1.2009, keď desaťdňovú lehotu splatnosti faktúry počítal od 23.12.2008, t.j. 10 dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Z uvedeného zmluvného dojednania strán, obsiahnutého v čl. IV. bod 4. 3.e je nesporné, že žalobca, ako zhotoviteľ, sa nezaviazal vystaviť a doručiť konečnú faktúru do desať dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ale strany si dohodli jeho oprávnenie, ako zhotoviteľa, konečnú faktúru vystaviť a doručiť v uvedenej lehote, a splatnosť tejto konečnej faktúry si stanovili na desať dní odo dňa jej doručenia objednávateľovi. Z uvedeného zmluvného dojednania strán nevyplýva povinnosť žalobcu vystaviť konečnú faktúru v lehote najneskôr 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ktorej nedodržanie by malo za následok zánik práva žalobcu na doplatenie ceny diela. Pre posúdenie okamihu splatnosti zvyšnej časti ceny diela je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúce, že žalovaná, ako objednávateľ, sa zaviazala zaplatiť konečnú faktúru v dohodnutej lehote splatnosti 10 dní od jej doručenia. Z predloženej faktúry č. FA - 060/2009 je zrejmé, že bola žalobcom vystavená dňa 5.4.2009 a splatná v zmysle zmluvy o dielo dňa 15.04.2009. Žalobca mohol po prvý krát právo na zaplatenie tejto faktúry uplatniť na súde až dňa 16.4.2009,

odkedy začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 16.4.2012. Žalobca si teda uplatnil právo na zaplatenie konečnej ceny diela žalobou dňa 4.4.2012 pred márnym uplynutím premlčacej doby. Nesprávne súd prvej inštancie posúdil aj premlčanie žalobcom uplatneného práva na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na zastavanom pozemku a príslušných pozemkoch, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.5.2008. Podľa čl. III. predmetnej kúpnej zmluvy, upravujúceho ceny spoluvlastníckych podielov na pozemkoch, bola dohodnutá kúpna cena medzi zmluvnými stranami zaplatená bezhotovostným prevodom na účet predávajúceho najneskôr v deň podpisu tejto zmluvy, resp. bola zaplatená k rukám predávajúceho. Zmluvné strany sa dohodli, že dohodnutá kúpna cena v tomto článku je konečná a nemenná a predávajúci podpisom tejto zmluvy potvrdil prevzatie kúpnej ceny v plnej výške. Predložená kúpna zmluva však nebola podpísaná žalovanou, ale len žalobcom dňa 22.5.2008. Nesprávne súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky premlčania práva na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícky podiel na pozemkoch vychádzal zo splatnosti kúpnej ceny dňa 22.5.2008, keď strany si dohodli splatnosť v deň podpisu tejto zmluvy, pričom nebolo v konaní preukázané podpísanie kúpnej zmluvy oboma stranami dňa 22.5.2008 a zo znenia uvedeného článku kúpnej zmluvy nevyplýva, že by mala byť kúpna cena na základe dohody zmluvných strán splatná v deň podpisu kúpnej zmluvy len samotným predávajúcim, bez podpisu kupujúcej. Potvrdenie prevzatia kúpnej ceny predávajúcim priamo v texte kúpnej zmluvy nemá vplyv na dohodnutú splatnosť kúpnej ceny v deň podpisu tejto zmluvy, keď pre splatnosť kúpnej ceny nepostačuje podpis zmluvy iba jednou zo zmluvných strán, avšak je nevyhnutné, aby bola zmluva podpísaná oboma stranami. Z výpovede žalobcu vyplýva, že vyhotovil a podpísal 21 vyhotovení kúpnej zmluvy a následne vyzval jednotlivých vlastníkov k podpisu zmluvy a to individuálne, pričom zistil odcudzenie jednej zmluvy. Taktiež však z výpovedí svedkov, vypočutých v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/171/2013 vyplynulo, že predmetné kúpne zmluvy podpisovali jednotliví kupujúci individuálne po zaplatení kúpnej ceny pri osobnom stretnutí so žalobcom a je teda zrejmé že žalobca, ako predávajúci, si musel zmluvy s jeho overeným podpisom zabezpečiť vopred. Námietka premlčania, vznesená žalovanou, založená na splatnosti kúpnej ceny za spoluvlastnícky podiel na predmetných pozemkoch dňom 22.5.2008, resp. dňa 29.5.2008, nie je dôvodná. I keď svedkyňa X. nevedela uviesť dátum, kedy ona s manželom zmluvu podpisovali, uviedla, že zmluvu podpisovala podľa podmienok dohodnutých so žalobcom, najprv zaplatila prevodom peniaze a potom podpísala kúpnu zmluvu spolu s manželom na stretnutí s pánom K., pričom podľa ňou predložených faktúr jej spolu s manželom bola kúpna cena za spoluvlastnícky podiel na predmetných pozemkoch vyfakturovaná faktúrou č. FA - 063/2009 v sume 2.288,79 eur so splatnosťou 10.4.2009 a faktúrou č. FA - 064/2009 v sume 1.919,11 eur taktiež so splatnosťou 10.4.2009, t. j. so zhodným dátumom splatnosti, ako žalovanej. V konaní tak so zreteľom na všetky relevantné okolnosti, zistené vykonaným dokazovaním, neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že žalobca si nárok na zaplatenie kúpnej ceny za pozemky uplatnil na súde po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Konštatoval že odvolací súd výslovne uviedol záväzný právny názor, podľa ktorého nie je dôvodná námietka premlčania, vznesená v spore žalovanou a súdu prvej inštancie uložil v ďalšom konaní posúdiť vecnú opodstatnenosť podanej žaloby a opätovne rozhodnúť vo veci samej, vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania. Žalovaná v písomnom podaní zotrvala na námietke premlčania nároku žalobcu na doplatenie ceny za dielo tvrdiac, že ak by došlo k uplatneniu režimu splatnosti ceny za dielo v rámci konečnej faktúry tak, ako ho posúdil odvolací súd, takýto výklad obsahu zmluvy o dielo by bol v prospech žalobcu, ako dodávateľa, ktorý by si mohol svojvoľne rozhodnúť, kedy faktúru za poslednú časť ceny za dielo vystaví a doručí a kedy začne plynúť premlčanie a takýto výklad zmluvy o dielo, ak je o ňom pochybnosť, platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší /§ 54 ods. 2 Obč. zák./.

Rovnako tak zotrvala na námietke premlčania nároku žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch, resp. ak by súd dospel k záveru, že tento nárok premlčaný nie je, zanikol započítaním pohľadávok. Na základe procesného návrhu žalobcu zo dňa 17.8.2018 rozhodol uznesením č.k: 4C 14/2014-367 zo dňa 21.9.2018 tak, že pripustil, aby z konania vystúpil žalobca GLOBE International LTD, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pohraničníkov 56, IČO: 35 829 346 a na jeho miesto do konania vstúpila obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L, IČO: 5087746674329, so sídlom I., Q. C.. X, R.. O ďalšom procesnom návrhu zo dňa 22.1.2019 rozhodol uznesením č.k: 4C 14/2014-472 zo dňa 21.9.2019 tak, že pripustil, aby z konania vystúpil žalobca OOO TANTAL-L, IČO: 5087746674329, so sídlom I., Q. C.. X, R. a na jeho miesto do konania vstúpila obchodná spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pohraničníkov 56, IČO: 35 829 346. V ďalšom konaní súd na návrh žalovanej doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne E. X., ktorá vypovedala, že s odstupom času si už na detaily podpisovania kúpnej zmluvy so žalobcom, predmetom ktorej bol odplatný prevod spoluvlastníckych podielov na pozemkoch pod stavbou a príslušných a zaplatenia kúpnej ceny nepamätá. Ďalej doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, predložených následne

stranami sporu, z ktorých zistil, že v konaní, vedenom na pod sp. zn. 4C 171/2013 žalobcu GLOBE International LTD, s.r.o. proti žalovanej K. Y., o zaplatenie 4 709,09 eur istiny s prísl. titulom nezaplatenej kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy za spoluvlastnícke podiely na zastavanom a príľahých pozemkoch v kat. území O.K., na pojednávaní dňa 4.10.2016 vypočutá svedkyňa S.. D. Q.K., zamestnanec /stavebný referent/ Spoločného stavebného úradu S. Y. E. O. uviedla, že miestne zisťovanie zo dňa 23.11.2006 sa pôvodne týkalo štyroch objektov radovej zástavby s bytovými jednotkami /H,K,J,E/. Nakoľko poslanci zastupiteľstva obce O. mali výhrady a tiež chýbali nejaké potrebné podklady /kolaudácia kanalizácie, cesty, vodovodu, projekt skutočného vyhotovenia, súhlasy BVS, geometrický plán a iné/ vo vzťahu k objektu E, bol na žiadosť stavebníka /žalobcu/ objekt E vyňatý z kolaudačného konania, ktoré začalo na žiadosť žalobcu zo dňa 31.10.2006 a kolaudačné konanie vo vzťahu k objektu E potom začalo na základe novej žiadosti žalobcu zo dňa 4.5.2007. Kolaudačné rozhodnutie na objekt E bolo vydané dňa na základe miestneho zisťovania zo dňa 26.6.2007. Podľa obsahu zmluvy zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 17.2.2017, pôvodný žalobca /GLOBE International LTD, s.r.o./, ako postupca, deklaruje pohľadávku voči žalovanej z titulu neuhradených faktúr, vystavených na základe zmluvy o dielo č. 01/16 zo dňa 7.2.2006 v celkovej výške 13 499,36 eur, postúpil na spoločnosť OOO TANTAL-L pohľadávky, špecifikované v čl. I.: z faktúry č.060/2009 /na sumu 9 276,26 eur/, z faktúry č.060/2009 /na sumu 2 288,79 eur/ a z faktúry č. 062/2009 /na sumu 1 934,31 eur/ s tým, že tieto sú predmetom súdneho sporu sp. zn. 4C 14/2014. Zmluva o postúpení pohľadávok neobsahovala identifikáciu v tomto konaní žalobcom taktiež uplatňovaného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9 276,26 eur od 16.4.2009 do zaplatenia. Podľa obsahu zmluvy zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.11.2018, nový žalobca /obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L /, ako postupca, deklaruje pohľadávku voči žalovanej z titulu neuhradených faktúr, vystavených na základe zmluvy o dielo č. 01/16 zo dňa 7.2.2006 v celkovej výške 13 499,36 eur, postúpil na spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o. pohľadávky, špecifikované v čl. I.: z faktúry č.060/2009 /sumu 9 276,26 eur/, z faktúry č.060/2009 /sumu 2 288,79 eur/ a z faktúry č. 062/2009 /sumu 1 934,31 eur/ s tým, že tieto sú predmetom súdneho sporu sp. zn. 4C 14/2014. Poukázal na ustanovenia § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1, 2 Obč. zákonníka a uviedol, že relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky žalovanej postupcami, alebo preukázanie postúpenia pohľadávky žalovanej postupníkmi nebolo v konaní nepreukázané, aktívnu vecnú legitímáciu však žalobca /aj jeho právny predchodca/ v tejto veci /avšak iba v rozsahu istiny v celkovej výške 13 499,36 eur s prísl. úrokom z omeškania/ zhodil skutkovým tvrdením o nadobudnutí pohľadávky postúpením v procesných návrhoch na zmenu žalobcu a pripojením zmlúv o postúpení pohľadávok, s identifikáciou rozsahu postúpenej pohľadávky v zmluve voči žalovanej k procesným návrhom na zmenu žalobcu, čím preukázal prechod práv, vyplývajúcich z tohto vzťahu. Doručením takéhoto procesného návrhu s prílohami sa tak žalovaná /ako dlžník/ dozvedela o zmene svojho veriteľa /uznesenie NS SR sp. zn. IMCdo/I 1/2012/. Z vyššie uvedeného potom vyplynul záver, že žalobca v priebehu konania stratil vecnú legitímáciu vo vzťahu k nároku na zaplatenie od žalovanej zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9 276,26 eur od 16.4.2009 do zaplatenia a preto súd tejto časti žalobu žalobcu zamietol. V časti o zaplatenie sumy 9 276,26 eur istiny /štvrtej splátky ceny za dielo, vyúčtovanej faktúrou č. Fa-060/2009/, vychádzal zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého si žalobca uplatnil právo na zaplatenie konečnej ceny diela žalobou dňa 4.4.2012 pred márnym uplynutím premčacej doby a tento nárok žalobcovi priznal. Zároveň však uviedol, že proti žalobcovej splatnej peňažnej pohľadávke si žalovaná listom zo dňa 7.7.2009, doručeným žalobcovi dňa 10.7.2009, uplatnila nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, dohodnutej v čl. VIII. ods. 1 zmluvy o dielo, vo výške 7 801,12 eur z dôvodu omeškania žalobcu so zhotovením diela od 1.10.2006, dokedy sa žalobca dielo zaviazal vyhotoviť, do 26.6.2007 / dátumu zápisnice z ústneho konania, spojeného s miestnym zisťovaním, na základe ktorej stavebný úrad povolil užívanie stavby. Listom zo dňa 14.7.2009, doručeným žalobcovi dňa 17.7.2009 žalobcovi oznámila jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok /o. i. aj uplatneného nároku na ušlý zisk na nájomnom, o ktorý sa mohol jej majetok zvýšiť, keby nedošlo k omeškaniu so zhotovením diela, za obdobie od 30.9.2006 do 15.5.2008/. Nakoľko išlo o vzájomne sa kryjúce pohľadávky, rovnakého /peňažného/ druhu, spôsobilé na započítanie /obe splatné/, súd žalobcovi v tomto konaní priznal nárok na zaplatenie poslednej časti ceny diela len vo výške 1 475,14 eur /9 276,26 eur - 7 801,12 eur/ a na zaplatenie tejto sumy žalovanú aj zaviazal, spolu so zákonným úrokom z omeškania /ako spotrebiteľa podľa občianskoprávnej úpravy, § 517 ods. 1,2 Obč. zák. a § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Zb./ vo výške 9,25% ročne avšak až odo dňa 26.4.2009, keďže faktúru žalobca žalovanej doručil až dňa 15.4.2009 / čl. 93 spisu/, teda nemohla byť splatná dňom 15.4.2009, ako na nej žalobca uviedol, ale v zmysle zmluvy o dielo až o 10 dní odo dňa jej doručenia objednávateľovi. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že omeškanie so zhotovením diela pre žalovanú nezavinil, že bolo spôsobené stavebným úradom /

obcou O. D. šikanóznym výkonom jeho právomocí, ako správneho orgánu. Uviedol, že nebol viazaný právnym posúdením úradného postupu stavebného úradu, vysloveným súdom v úplne odlišnom konaní / žalobcu proti obci O. v konaní o náhradu škody/ a vykonaným dokazovaním /výsluch žalobcu, výsluch svedkyne Q., listinné dôkazy zo spisu stavebného konania/, mal za preukázané, že v zmysle zmluvných dojednaní, uvedených v zmluve o dielo zo dňa 7.2.2006, dielo nebolo zhotovené v termíne do 30.9.2006, ale až 26.6.2007, na podklade ktorej zápisnice z miestneho zisťovania v rámci kolaudačného konania objektu „E“ bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, na základe novej žiadosti žalobcu až zo dňa 4.5.2007, povoľujúce užívanie tohto objektu, v rámci ktorého sa nachádzalo zhotovované dielo pre žalovanú /byt č.8/. Pokiaľ žalobca tvrdil, že obec O. spôsobila neskolaudovanie aj objektu „E“ ešte na základe prvej žiadosti o začatie kolaudačného konania zo dňa 31.10.2006 sporom o určenie vlastníckeho práva k stavbe kanalizácie, tak sám vo svojej výpovedi uviedol, že záväzok vybudovať aj kanalizáciu na seba prevzal počas výstavby objektov H,J,K,E, dobrovoľne, jednak aby „pomohol obci, ktorá na to nemala vlastné finančné prostriedky“ a jednak s ohľadom na to, „že spoločnosť žalobcu mala biznis projekt na výstavbu rodinných a bytových domov, aby dostala príslušné povolenia, tak považovala za vhodné vybudovanie kanalizácie, pretože plánovala výstavbu 600 objektov a pri takom veľkom rozsahu nie je možné odvádzanie odpadov iným spôsobom, ako kanalizáciou“. Z výpovede samotného žalobcu teda bolo zrejmé, že v priebehu realizácie výstavby objektov H,J,K,E, nezohľadniac záväzky k dovtedajším ich objednávateľom, pristúpil k rozšíreniu podnikateľského zámeru výstavby ďalších objektov, berúc na seba riziko nedodržania týchto záväzkov. Ako skúsený podnikateľský subjekt si mohol a mal byť vedomý, že týmto sa vystavuje možnému riziku omeškania s dokončením dovtedy rozostavaných objektov, teda nešlo o okolnosti, nezávislé od vôle zhotoviteľa v zmysle čl. III. bod 3.5. zmluvy o dielo / okolnosti vylučujúce jeho zodpovednosť za omeškanie/. Pokiaľ išlo o nárok na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v kat. území O., žalobcom bola v konaní preukázaná existencia kúpnej zmluvy, spĺňajúca formálne /pisomná forma/ aj obsahové /predmet kúpy a kúpna cena/ náležitosti, vymedzené zákonom, ktorá bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 22.5.2008. Doplnil dokazovanie v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu a konštatoval, že sa nepodarilo ustáliť konkrétny deň podpísania kúpnej zmluvy žalovanou a preto ustálil, že najneskôr v deň 20.7.2009, kedy bola kúpna zmluva predložená katastrálnemu orgánu s návrhom na povolenie vkladu vlastníckych práv celkovo 19 kupujúcich, už bola/musela byť, opatrená podpisom žalovanej, ako kupujúcej v 10. rade, inak by nedošlo k povoleniu vkladu pre vadu/neúplnosť listiny, ktorým dňom teda došlo k zavŕšeniu procesu uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou a žalovanej tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnutú kúpnu cenu. Žalovaná v konaní nepoprela skutkové tvrdenie žalobcu o nezaplatení kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v kat. území O.. Pokiaľ k zaplateniu nedošlo, žalobca mohol nárok na zaplatenie kúpnej ceny po prvý krát uplatniť na súde dňa 21.7.2009 a všeobecná trojročná premlčacia lehota by mu plynula do 21.7.2012, pričom nárok na súde uplatnil dňa 4.4.2012, teda včas. Súd preto žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi aj kúpnu cenu za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v kat. území O.K. v dohodnutej výške 4 232,10 eur /2 288,79 eur + 1 943,31 eur/, spolu s úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 Obč. zák. a § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Zb. vo výške 9% ročne od 21.7.2009 do zaplatenia. Podľa čl. III. kúpnej zmluvy splatnosť kúpnej ceny bola dohodnutá najneskôr v deň podpisu zmluvy, za ktorý deň súd ustálil najneskôr deň 20.7.2009, teda dňom nasledujúcim sa žalovaná dostala do omeškania s jej zaplatením. Ak žalovaná trvala na námietke premlčania aj v tejto časti konania, bolo jej procesnou povinnosťou produkovať v konaní také dôkazy, ktorými by nad všetku pochybnosť preukázala dôvodnosť tejto obrany /teda že kúpnu zmluvu podpísala v dobe pred 4.4.2009/, čo sa nestalo. Pokiaľ aj proti tejto pohľadávke žalovaná uplatnila jednostranné započítanie svojho nároku na náhradu škody, v konaní nebolo žalovanou preukázané kumulatívne splnenie zákonných predpokladov žalobcu za vznik takto tvrdenej škody /vo forme ušlého zisku/ v zmysle § 420 Obč. zák., najmä nie skutočný vznik tvrdenej škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym /v zmysle rozporu so zmluvou o dielo/ konaním žalobcu a vznikom škody. Pokiaľ žalovanou neboli v konaní produkované dôkazy o prípadnom reálnom záujemcovi o prenájom jej bytu /predmetu zmluvy o dielo/, jej tvrdenie o ušlom zisku vo forme nájomného bolo potrebné vyhodnotiť len ako tvrdenie, bez reálneho základu a teda nešlo o existujúcu pohľadávku, spôsobilú na započítanie. Pokiaľ žalovaná na podporu svojej obrany, spočívajúcej v námietke premlčania nároku žalobcu na zaplatenie 4. splátky ceny za dielo tak, ako už pôvodne uvádzala v podanom odpore, predložila súdu príkladom rozhodnutia NS SR /sp. zn. 3Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016, sp. zn. 7Cdo 1375/2015 zo dňa 23.8.2017/, podľa ktorých „ak má veriteľa možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má aj právo vykonať svoje právo, vyplývajúce zo záväzku; pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúci je preto bezpochyby deň, bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol“, uviedol, že na tieto súd prvej inštancie v novom rozhodnutí nemohol prihliadnuť; v zmysle takto ustálenej súdnej

praxe najvyšších súdnych autorít pôvodne nárok žalobcu na zaplatenie 4. splátky ceny za dielo posúdil a z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania žalovanou aj zamietol. V ďalšom konaní a novom rozhodovaní bol však viazaný záväzným právnym názorom, vysloveným v tomto konaní odvolacím súdom tak, ako odvolací súd výslovne uviedol v bode 9. svojho odôvodnenia. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že zamietol žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 7 801,12 eur /časť istiny ceny za dielo, v ktorom rozsahu bola žalovaná úspešná/, s celým uplatňovaným príslušenstvom, ďalej v časti o zaplatenie 0,5% úroku z omeškania z priznanej sumy istiny 1 475,14 eur / zo zmluvy o dielo/, nakoľko išlo o výšku úroku z omeškania nad rámec občianskoprávnej úpravy a v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, na druhej strane súd zamietol vzájomnú žalobu žalovanej na náhradu škody. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozsudok súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a považuje ho aj za nepreskúmateľný a teda porušujúci právo žalobcu na spravodlivý proces, čím sú dané dôvody odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. Započítanie vykonané právnym zástupcom žalovanej listom zo dňa 14.07.2009 považuje za neplatné z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti a teda nemohlo spôsobiť zánik pohľadávok uplatňovaných žalobcom. V oznámení o započítaní sú uvedené len čísla faktúr žalobcu a ich celková suma 12.024,22 €, ktorú právny zástupca žalovanej započítava s pohľadávkou žalovanej v rovnakej výške, ohľadom ktorej odkazuje iba na jej list zo dňa 07.07.2009. Samotné faktúry nie sú právnym dôvodom na plnenie a teda nie je možné započítať pohľadávky z faktúr. Zákon síce neupravuje spôsob identifikácie peňažných pohľadávok, ale na dostatočnú identifikáciu peňažnej pohľadávky je potrebné uviesť takú jej identifikáciu, aby bolo zrejmé, o ktorú konkrétnu pohľadávku ide a preto pre určiteľnosť mali byť peňažné pohľadávky identifikované aj dátumom ich vystavenia a ich splatnosti ako aj právnym dôvodom ich vzniku odkazom na zmluvu alebo iný titul, čo v danom oznámení absentuje. Navyše, keďže pri započítaní pohľadávok tieto zanikajú, keď sa stretnú, z právneho úkonu započítania musí byť zrejmé, ktoré pohľadávky sa navzájom započítavajú; uvedené je obzvlášť dôležité v prípadoch, keď sa jedným právnym úkonom započítava viacero pohľadávok (u žalobcu malo ísť podľa listu žalovanej zo dňa 14.07.2009 o 3 faktúry avšak pohľadávky žalovanej neboli identifikované a v liste zo dňa 07.07.2009 hovorí o pohľadávke zo zmluvnej pokuty a pohľadávke z náhrady ušlého zisku, čím zjavne ide o 2 pohľadávky). V prípade, že by v započítacom úkone aj boli dostatočne identifikované pohľadávky, avšak by nebolo určené, ktorá konkrétna pohľadávka sa na ktorú konkrétnu pohľadávku započítava, nebolo by ani zo žiadneho právneho predpisu možné určiť poradie započítania, teda ktorá pohľadávka sa s ktorou stretá, a tak následkom toho je to, že takýto právny úkon započítania je neurčitý a teda neplatný. Právny úkon je pritom potrebné vykladať podľa jeho znenia a výkladom možno zisťovať iba jeho obsah, nie ho však dopĺňať (a teda nemožno teraz výkladom dopĺňať, ktoré pohľadávky mala žalovaná na mysli a kedy myslela, že sa stretnú ak to v tomto úkone neuviedla). Súd v napádanom rozsudku (jeho bod 49.) prekročil rámec započítania žalovanej (z ktorého nebol zrejmý stret konkrétnych pohľadávok) a tento stret i započítanie vykonal neprípustne súd sám, keď na pohľadávku žalobcu v sume 9.276,26 € započítal pohľadávku žalovanej v sume 7.801,12 €, pričom však takéto započítanie týchto pohľadávok z úkonu započítania žalovanej zo dňa 14.07.2009 nevyplývalo. Ak je započítanie neplatné, nemohli pohľadávky žalobcu zaniknúť. Navyše ak by sme hypoteticky pripustili, že nad rámec neplatnosti započítania si žalovaná svoje pohľadávky uplatnila v tomto konaní (najskôr v odpore proti platobnému rozkazu doručenému súdu dňa 19.11.2013, čo však v skutočnosti neurobila, pretože v odpore sa výslovne odvolávala len na zánik pohľadávok započítaním a teda nevzniesla napr. kompenzačnú námietku), urobila by tak po premlčacej lehote (čím z opatrnosti vznáša námietku premlčania), pretože táto uplynula po 3 rokoch od splatnosti ňou uplatnených pohľadávok v liste zo dňa 07.07.2009 (list bol doručený žalobcovi 08.07.2009 a stanovoval lehotu splatnosti do 3 dní, t. j. od 12.07.2009 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, ktorá tak uplynula 12.07.2012). Takéto posúdenie ani zhodnotenie údajného započítania žalovanej zo dňa 14.07.2009 však v napádanom rozsudku absentuje, pretože v ňom nie je žiadna zmienka o tom, či a prečo toto započítanie súd považuje za platné ani to, že by na jeho podklade žalobcom uplatňované pohľadávky zanikli a ani to, ktoré pohľadávky a kedy sa mali stretnúť. Naproti tomu súd v bode 56. rozsudku konštatuje, že suma 7.801,12 € je časť istiny ceny za dielo, „v ktorom rozsahu bola žalovaná úspešná“, čím tak nevedno, či tento údajný nárok žalovanej v konaní priznal alebo ho posúdil ako zaniknutý započítaním s nárokom žalobcu. Súd túto procesnú obranu žalovanej nesprávne skutkovo i právne posúdil a na jeho podklade súčasne vyvodil nesprávne skutkové i právne závery. Pre absenciu náležitého zdôvodnenia uvedených skutočností považuje rozsudok aj za

nepreskúmateľný. Za nezrozumiteľné považuje aj to, že súd rozhodoval o údajnej vzájomnej žalobe žalovanej (aj keď ju zamietol), pričom z konania nevyplývalo, že by si žalovaná nejakú vzájomnú žalobu uplatnila (t. j. nárok presahujúci nárok žalobcu). Žalovaná síce v započítaní zo dňa 14.07.2009 uskutočnenom 2,5 roka pred podaním žaloby uvádzala, že žiada uhradiť „zostávajúcu časť pohľadávky vo výške 5.486,11 avšak túto si v tomto konaní neuplatnila (ani súd v napádanom rozsudku neuvádza, kedy tak mala spraviť, resp. ktorý úkon alebo procesné podanie sa za túto vzájomnú žalobu má považovať). Uvedené totiž nie je uvedené ani v podaniach žalovanej, najmä v odpore proti platobnému rozkazu ani v inom podaní alebo vyjadrení na pojednávaní a i samotná žalovaná napr. vo vyjadrení k záverečnej reči zo dňa 11.07.2019 uvádza, že žiada iba zamietnuť žalobu žalobcu, t. j. nežiada vyhovieť akejsi jej vzájomnej žalobe. Rovnako súd prvej inštancie ani v pôvodnom prvom (a odvolacím súdom zrušenom) rozsudku zo dňa 26.01.2016 žiadnu vzájomnú žalobu neuvádzal (vo výroku iba zamietol žalobu žalobcu). Ďalej namietal, že nárok žalovanej na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 7.801,12 €, nevznikol. Zotrval na svojom tvrdení, že nemohol ovplyvniť priebeh kolaudačného konania i postupu stavebného úradu, čo je objektívna skutočnosť. V čl. III. ods. 3.2. Zmluvy o dielo sa strany dohodli, že záväzok žalobcu zhotoviť dielo sa považuje za splnený dňom spísania protokolu (zápisnice) o priebehu kolaudačného konania, a to za podmienky, že na základe protokolu bude stavebným úradom vydané rozhodnutie o užívaní stavby, tzv. kolaudačné rozhodnutie. Už z tejto dohody vyplýva, že povinnosť a záväzok žalobcu sa odvíjala od postupu inej tretej osoby - stavebného úradu, ktorého konanie žalobca nemohol ovplyvniť a teda je vôbec otáznou, či takto „nastavená“ podmienka zmluvy je platná, resp. vynúiteľná a je na jej podklade spravodlivo možné uplatňovať zmluvnú pokutu v prípade jej porušenia. Podľa čl. III. ods. 3.5. zmluvy sa strany súčasne dohodli, že čas zhotovenia diela sa predlžuje o čas, po ktorý je výstavba prerušená v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť, t. j. v dôsledku tzv. vyššej moci ako aj v prípade, ak postup stavebných prác bude prerušený v dôsledku rozhodnutí príslušných orgánov štátnej správy a obecnej samosprávy bez zavinenia zhotoviteľa. K takejto situácii aj došlo, pretože prvá zápisnica o miestnom zisťovaní v kolaudačnom konaní bola spísaná už dňa 23.11.2006, kde boli predmetom rokovania preukázateľne aj rodinné domy objektu E, ktoré sa týkali aj žalovanej. Súd nevysvetlil, prečo by za „ďalšie“ kolaudačné konanie ohľadom rodinných domov objektov E začaté síce formálne na novú žiadosť žalobcu zo dňa 04.05.2007 a skončené miestnym zisťovaním so spísaním zápisnice až dňa 26.06.2007 mal byť zodpovedný žalobca s tým, že z tohto mali byť voči žalobcovi vyvedené aj negatívne následky vo forme konštatovania omeškania so zhotovením diela a následného nároku žalovanej na zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti súd poukázal na výpoveď S.. Q. z konania sp. zn. 4C/171/2013, kde táto výslovne uviedla, že pri objekte E mali mať poslanci obecného zastupiteľstva „nejaký problém“ a doslova že „dostali príkaz od krajského stavebného úradu“ a ak toto vyhodnocuje v neprospech žalobcu, nezodpovedá to. Žalobca podal žiadosť o kolaudáciu objektov E už dňa 31.10.2006 a to, že to stavebný úrad nekolaudoval tieto objekty E na miestnom zisťovaní dňa 23.11.2006, žalobca nespôsobil ani nezapríčinil /opak nebol v konaní tvrdný ani preukázaný/, preto za ním nezapríčené konanie inej osoby nemôže niesť následky. Faktom je to, že ohľadom nekolaudovania rodinných domov objektov E dňa 23.11.2006 neexistuje žiadna zmienka, žiadne prerušenie konania ani pokyn, odporúčanie alebo iný podnet aby sa kolaudovali neskôr - ak mali mať „problém“ s kolaudáciou poslanci, nešlo o problém na strane žalobcu, ale na strane iných osôb, ktoré mohli mať na rozhodovanie stavebného úradu faktický vplyv a to práve spôsobilo, že žalobca bol nútený podať ďalšiu žiadosť a absolvovať akoby ďalšie kolaudačné miestne zisťovanie, čo podľa jeho názoru ani nebolo možné v prebiehajúcom kolaudačnom konaní podávať novú žiadosť a tejto pridať nové číslo konania. V zápisnici zo dňa 23.11.2006 ani nie je žiadna zmienka o tom, že by žalobca porušil nejaké povinnosti, že má podať nový návrh a že je potrebné objekty E kolaudovať iným konaním - zápisnicu pritom vyhotovovala obec, nie žalobca. Je možné konštatovať aj to, že obec bola nečinná, keď kolaudačné rozhodnutie bolo vydané až dňa 05.12.2008, čo je po 2ch rokoch od podania návrhu na kolaudáciu. Správny poriadok pritom v § 49 ods. 1 ukladá povinnosť rozhodnúť správny orgán bezodkladne a v ods. 2 ukladá v ostatných prípadoch povinnosť rozhodnúť do 30 dní od začatia konania. Súd tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nezahodnotil, pričom v konaní nebolo preukázané, že by za túto situáciu mal zodpovedať žalobca. Za podstatnú považuje aj skutočnosť, že sa dňa 02.12.2006 konali v Slovenskej republike komunálne voľby - zjavne aj to spôsobilo, že v obci ako stavebnom úrade mohlo byť „medziobdobie“ medzi pôsobením pôvodného zloženia zástupcov obce a novovymenovaných zástupcov, čo mohlo mať vplyv aj na plynulosť chodu stavebného úradu. Poukázal aj na, rozsudok sp. zn. 33Cb/209/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/189/2017, z ktorých je zrejmé, že obec O. postupovala voči nemu šikanózne minimálne pri výstavbe a kolaudácii kanalizácie (ktorú ho nechala zmenou jeho stavebníka aj vykonať a vybudovať na vlastné náklady), na základe čoho bola vyššie uvedenými rozsudkami zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumy vývozu splaškov,

ktoré uskutočňoval z dôvodu predĺžovania kolaudačného konania obcou. Keďže zodpovednosť žalobcu nebola v zmluve o dielo dohodnutá ako objektívna, ale strany si výslovne dohodli aj okolnosti vylučujúce zodpovednosť žalobcu, uvedená situácia je spadajúcou pod túto zmluvnú dohodu o predĺžení času zhotovenia diela, pretože nebolo preukázané, že by ju spôsobil žalobca a ani nemohol ovplyvniť to, kedy stavebný úrad opätovne alebo následne pristúpil ku kolaudácii objektov E ani to, že k tomu pristúpil až spisovaním zápisnice dňa 26.06.2007 a k samotnej kolaudácii až dňa 05.12.2008. Žalovanou uplatnená a súdom akceptovaná zmluvná pokuta je teda nedôvodná (nebola ani spôsobilá na započítanie) a nezodpovedá ani spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami. Vo vzťahu k zmluvnej pokute uplatňovanej žalobcom (na zaplatenie vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9.276,26 € od 16.04.2009 do zaplatenia), namietal, že záver súdu, že žalobca mal k nej v priebehu konania „stratiť vecnú legitimitáciu“ je nesprávnym právnym i skutkovým posúdením a je aj nepreskúmateľný. Ak súd uzavrel, že postúpenie zo dňa 17.2.2017 zo žalobcu GLOBE International LTD, s.r.o. na OOO-TANTAL-L a následne dňa 26.11.2018 späť na OOO-TANTAL-L znova na GLOBE International LTD, s.r.o. sa týkalo pohľadávky istiny a príslušenstva a netýkalo sa zmluvnej pokuty žalobcu, oprávneným a vecne legitimovaným z tejto zmluvnej pokuty bol po celý čas pôvodný žalobca - GLOBE International LTD, s.r.o., ktorý tak v tejto časti nikdy nemohol „stratiť“ vecnú legitimitáciu. Ak sa tejto časti pohľadávky postúpenie netýkalo a žaloba v tejto časti súčasne nebola nikým vzatá späť, nemohol sa nárok z neho vyplývajúci „stratiť“ a súčasne k nemu jeho vlastník nemohol stratiť ani vecnú legitimitáciu. Platné procesné predpisy pritom ani nepoznajú pojem „straty vecnej legitimitácie“, čím nie je ani jasné, čo mal súd pod týmito konštatovaním na mysli (ak to navyše nepodložil žiadnym zákonným ustanovením). Zamietnutie žaloby v tejto časti nebolo správne, ale iba svojvoľným a zákonom nepodloženým procesným postupom súdu. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a priznať mu právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote aj žalovaná. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Za nesprávne skutkové zistenia súdu považuje ustálenie skutkového stavu vo veci podpisu kúpnej zmluvy k spoluvlastníckym podielom na zastavaných a príľahlých pozemkoch účastníkmi zmluvy. Súd vychádzal z výsluchu svedkyne E. X., ktorá po vrátení veci na súd prvej inštancie vypovedala, že s odstupom času si na ďalšie detaily podpisovania kúpnej zmluvy nepamätá. V pôvodnom, prvoinštančnom konaní, vypovedala, že v čase jej podpisu kúpnej zmluvy pod jej podpisom iné podpisy kupujúcich neboli, teda ani žalovanej, pričom jednoznačne neuviedla dátum, kedy s manželom zmluvu podpisovala. Svedkyňa E.D. X. však v konaní vedenom na pod sp. zn. 4C/171/2013 dňa 20.11.2014 vypovedala rozdielne, a to, že peniaze za prevod spoluvlastníckych podielov vykonala ako poslednú úhradu žalobcovi, o čom žalobca predložil výpisy z bankového účtu. Posledná úhrada bola vykonaná dňa 21.04.2009, pričom z informácie pre príjemcu je zrejmé, že išlo o úhradu splátky za byt, nie o úhradu za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch. Súd tiež vychádzal z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 08.10.2015, kedy uviedol, že v mesiaci február alebo marec 2009 zistil odcudzenie jednej zmluvy, na základe ktorej aj bol vykonaný zápis vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom do katastra nehnuteľnosti. Žalobca tiež vypovedal, že manželia X. podpisovali zmluvu v apríli 2009. Pred súdom prvej inštancie však nebolo preukázané, že svedok E. X. podpísala konkrétne vyhotovenie uvedenej kúpnej zmluvy, z ktorej si žalobca vyvodzuje svoj nárok, alebo či išlo iba o iné vyhotovenie kúpnej zmluvy. Ak by svedkyňa E. X. podpisovala zmluvu dňa 21.04.2009 (kedy aj vykonala poslednú úhradu žalobcovi), nemohla podpísať rovnaký exemplár zmluvy ako žalovaná, pretože zmluva odcudzená vo februári alebo marci 2009 bola podkladom na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, o ktorom bolo rozhodnuté dňa 20.07.2009, kedy sa aj žalovaná stala podielovým spoluvlastníkom týchto pozemkov. Preto podľa nášho názoru žalovaná túto zmluvu podpísala najneskôr do času, kedy žalobca zistil odcudzenie zmluvy. Pokiaľ ide o tvrdenie svedkyne, že pod jej podpisom iné podpisy kupujúcich neboli, uviedla, že z návrhu kúpnej zmluvy vyplýva, že miesto pre jej podpis sa nachádza vo vedľajšom stĺpci, vpravo od miesta pre podpis svedka E. X.. Na základe uvedeného nie je preukázané, kedy v skutočnosti žalovaná podpísala kúpnu zmluvu a či podpisovala rovnaký exemplár kúpnej zmluvy ako svedok E.D. X.. Skutočnosť, že podľa súdu prvej inštancie neprodukovala v konaní také dôkazy, ktorými by nad všetku pochybnosť preukázala, že kúpnu zmluvu podpísala v dobe pred 04.04.2009, nemôže byť na jej ťarchu vo vzťahu k uplatnenému nároku. Za nesprávne skutkové zistenie súdu ďalej považuje posúdenie splnenia podmienok na priznanie nároku na zaplatenie nadštandardu žalobcovi podľa faktúry č. 60/2009. Zmluva o dielo podľa čl. V. ods. 5.2 v otázke nadštandardu predpokladala zmenu a doplnenie zmluvy formou dodatku. V rozpore s týmto zmluvným ustanovením a v rozpore s ust. § 40 Občianskeho zákonníka i ust. § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka však nejestvuje žiaden písomný dodatok, ktorým

bola písomná zmluva o dielo platne doplnená alebo zmenená a preto nie je dôvodné priznanie tohto nároku žalobcovi. Ďalej za nesprávne skutkové zistenie súdu považuje aj záver o nepreukázaní existencie záujmu tretej osoby o prenájom bytu žalovanej. V priebehu konania pred prvoinštančným súdom nebolo nikým spochybnené, že žalovaná chce predmetný byt skutočne prenajímať tretej osobe. Za tým účelom žalovaná zisťovala (v tom čase) priemerné ceny nájomov za užívanie porovnateľných bytov v miestnych realitných kanceláriách, na základe čoho určila výšku požadovanej náhrady škody. Nesprávny je záver súdu, že mala v konaní produkovať dôkazy o prípadnom reálnom záujmenci o prenájom jej bytu. V čase, kedy žalobca meškal s dokončením a skolaudovaním predmetného bytu nebolo známe, kedy žalovaná začne tento byt skutočne užívať. Z toho dôvodu je nereálne, aby v tom čase existoval záujemca o prenájom nedokončeného a neskolaudovaného bytu, pretože by nemal istotu v tom, kedy môže byt začať skutočne ako nájomca užívať a preto nemôže byť na ťarchu žalovanej produkovať o tejto otázke akékoľvek dôkazy. Za nesprávne právne posúdenie považuje záver súdu o premlčaní uplatnených nárokov žalobcu. V tejto otázke bol, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu podľa ust. § 391 ods. 2 CSP. Poukázala v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu SR zo dňa 03.09.2013, sp. zn. III. ÚS 46/2013, v zmysle ktorého súd prvej inštancie nemusí za každých okolností rešpektovať právny názor vyššieho súdu („aj keď zmena skoršieho, pre súd prvého stupňa záväzného právného názoru odvolacieho súdu, je v zásade nežiaduca, nemožno ju považovať za nepatričnú, predovšetkým s ohľadom na ústavnoprávny princíp nezávislosti sudcu, ktorý je vo všeobecnosti viazaný len zákonom... Opodstatneným dôvodom odlišného právného názoru môže byť okrem iného ovplyvnenie praxe nižších súdov judikatúrou najvyššieho súdu alebo ústavného súdu“). V otázke premlčania nárokov žalobcu poukázala na právny názor Najvyššieho súdu SR. V časti nároku žalobcu na zaplatenie konečnej faktúry č. 60/2009 namietala nesprávny výklad zmluvy o dielo súdom prvej inštancie, podľa ktorého žalobca bol v zmysle uzavretej zmluvy o dielo oprávnený (nie povinný) vystaviť túto konečnú faktúru do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, čím v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa ponechal určenie splatnosti konečnej faktúry na svojvoľu žalobcu, ktorý by tak mohol urobiť kedykoľvek. Z tohto záveru súd prvej inštancie nesprávne odvodil plynutie premlčacej doby, ktorá podľa napadnutého rozhodnutia začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti konečnej faktúry č. 060/2009, t.j. od 16.04.2009 a uplynula dňa 16.04.2012. Záväzok zhotoviť dielo bol žalobcom splnený najskôr dňa 26.06.2007, kedy stavebný úrad na základe ústneho konania spojeného s miestnym zisťovaním povolil užívanie stavby. Z toho vychádzajúce kolaudačné rozhodnutie sa stalo právoplatným až dňa 12.12.2008. Za právne správny považuje záver, podľa ktorého žalobca bol podľa čl.IV. ods. 4.3 písm. e) povinný (a aj objektívne mohol) vystaviť a doručiť žalovanej konečnú faktúru do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, t. j. do 23.12.2008 a táto mala byť splatná najneskôr do 02.01.2009. Premlčacia doba v zmysle nižšie citovaných rozhodnutí vyšších súdnych autorít začala plynúť dňa 03.01.2009 a uplynula dňa 03.01.2012. Nárok žalobcu je teda premlčaný a nemôže mu byť v tomto súdnom konaní priznaný úspech. V časti nároku žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na zastavaných a príľahlých pozemkoch súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že nárok žalobcu vychádza z kúpnej zmluvy, ktorú podpísal žalobca dňa 22.05.2008. Deň podpisu kúpnej zmluvy žalobcom nebol počas konania pred prvoinštančným súdom spochybnovaný. Podľa výpovede svedkyne E. X., jednotliví vlastníci bytov podpisovali kúpnu zmluvu neskôr (po 22.05.2008), pričom, podľa výpovede žalobcu zo dňa 08.10.2015, došlo k odcudzeniu jednej zmluvy vo februári/marci 2009. Podľa jej názoru najneskôr vo februári/marci 2009 musela byť zmluva jednotlivými vlastníkmi bytov podpísaná a teda už v tomto čase začala žalobcovi plynúť premlčacia doba na uplatnenie jeho nárokov. Tomuto záveru odpovedajú i faktúry č. 61/2009 a č. 62/2009, ktoré boli vystavené dňa 05.04.2009 a teda už v tom čase musel žalobca považovať kúpnu zmluvu za uzavretú. Na základe ustálenej rozhodovacej praxe mal súd prvej inštancie dospieť k správne záveru, že žalobca už v deň nasledujúci po dni podpisu kúpnej zmluvy z jeho strany (t.j. 23.05.2008) mal (a aj objektívne mohol) uplatniť svoj nárok na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely od kupujúcich na príslušnom súde, pretože si musel byť vedomý toho, že kúpnu cenu nielen od žalovanej, ale i od ostatných kupujúcich neobdržal. Súd prvej inštancie nesprávne určil, že premlčacia doba nároku vyplývajúceho z faktúry č. 060/2009 začala plynúť až odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tejto faktúry, čím ponechal žalobcovi svojvoľu v otázke určenia dátumu splatnosti a teda v otázke následného plynutia premlčacej doby, keďže splatnosť je podľa záveru súdu výlučne na rozhodnutí žalobcu (určenie splatnosti tejto faktúry, totiž nemá žiadny zmluvný ani iný základ). Žalobca by v zmysle právného názoru súdu prvej inštancie mohol určiť plynutie premlčacej doby kedykoľvek by uznal za vhodné, a tým predlžovať premlčaciu dobu podľa ľubovôle, v rozpore s princípmi, na ktorých je inštitút premlčania založený. Za nesprávne právne posúdenie považuje tiež záver súdu o možnosti zmeny písomnej zmluvy o dielo vzťahujúcej sa k dodaniu nadštandardu. Súd prvej inštancie priznal

žalobcovi nárok na zaplataenie nadštandardu v zmysle faktúry č. 060/200 v rozpore s § 40 Obč. zák. a §272 ods. 2 Obchod. Zák., keďže k zmluve o dielo nejestvuje žiaden písomný dodatok alebo iná zmluva o nadštandarde, ktorá by mohla platne zmeniť písomnú zmluvu o dielo. Uviedla, že nerozporuje skutočnosť, že mala vedomosť o vystavených faktúrach, avšak z jej strany nikdy nedošlo k uznaniu dlhu (záväzku). V oznámení o započítaní pohľadávky zo 14.07.2009 je uvedené, že súhlasí iba so sumou 7.801,12 EUR s DPH z dôvodu nejasnej a zmätočnej prílohy k faktúre č. 060/2009, ktorá obsahuje vyčíslenie nadštandardu a odpočet nedodaného štandardu a že uznáva kúpnu cenu za spoluvlastnícke podiely na príľahých pozemkoch vo výške 4.223,10 EUR s DPH. V zmysle Občianskeho zákonníka je uznaním dlhu písomný právny úkon, ktorý je dlžníkom podpísaný a v listine o uznaní dlhu dlžník musí uznať nielen existenciu dlhu, ale i prislúbiť, že dlh vyrovná (zaplatí) (porovnaj FEKETE, I., Občiansky zákonník - Veľký komentár, 3. zväzok, s. 657). Pre platné uznanie dlhu však nie sú splnené podmienky, vzhľadom na to, že listina nie je podpísaná priamo žalovanou, ale iba jej vtedajším právnym zástupcom (ktorý touto listinou oznamoval započítanie vzájomných pohľadávok) a žalovaná ako dlžník neprislúbila, že dlh vyrovná. Poukázala ďalej na princíp právnej istoty, vyjadrený v čl. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v zmysle ktorého rovnaké veci sa zásadne musia posudzovať rovnako a z toho dôvodu sa podľa jej názoru musí súdne rozhodnutie náležite vysporiadať s konštantnou judikatúrou, na základe čoho možno legitímne v súlade s princípom právnej istoty očakávať veľmi podobné, až rovnaké rozhodnutie o otázke premlčania nárokov žalobcu. Uviedla, že z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vyplýva, že premlčacia doba pri absencii dohody o splatnosti dlhu začína plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS SR zo dňa 10.11.2016, sp. zn. 3 Cdo 174/2016, zmysle ktorého „akceptovanie názoru o viazanosti začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň vzniku právneho vzťahu, z ktorého dlžníkovi vznikla povinnosť na plnenie, by viedlo k neprípustnému posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby (v zrejmom rozpore s účelom inštitútu premlčania) prakticky na neobmedzenú dobu podľa ľubovôle veriteľa.“.....„Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významným prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol“ (rozsudok NS SR zo dňa 10.11.2016, sp. zn. 3 Cdo 174/2016). Ďalej poukázala na rozhodnutia R 28/1984, R 91/2004 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 33 Cdo 2526/2013, ktorými je potvrdené, že pri absencii dohody o splatnosti dlhu, premlčacia doba začína plynúť prvým dňom, kedy veriteľ mohol vyzvať dlžníka na splnenie dlhu. Nároky žalobcu preto považuje za premlčané. Vzhľadom uvedené navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrvala na svojom odvolaní. Uviedla, že určenie vzájomných pohľadávok v započítaní zo dňa 14.7.2009 považuje za dostatočné a započítanie za platné. Za nedôvodné a účelové považovala tvrdenia žalobcu, že omeškanie so zhotovením diela nebolo spôsobené ním, ale obcou O. ako príslušným stavebným úradom.

5. Odvolací súd odvolanie žalovanej, v ktorom uviedla, že rozsudok napáda v celom rozsahu avšak v petite žiadala len žalobu zamietnuť, posúdil v súlade s § 124 ods. 1 C. s. p. podľa jeho obsahu ako smerujúce proti časti, ktorou súd žalobe vyhovel, keď vecnú nesprávnosť rozsudku v časti zamietnutia vzájomnej žaloby nenamietala. Preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach; v ktorých súd žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol; v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

6. Žalobca sa v konaní proti žalovanej domáhal na základe zmluvy o dielo písomne uzavretej medzi stranami dňa 7.2.2006, predmetom ktorej bolo zhotovenie bytu označeného ako XE, L. F., na X. Y. obytného domu v O., zaplataenia sumy 9276,26 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 10% ročne od 16.4.2009 do zaplataenia, titulom poslednej splátky ceny za vykonanie diela a na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.5.2008 zaplataenia súm 1934.31 eur a 2288,79 eur, t. j. spolu 4223,10 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 10% ročne od 11.4.2009 do zaplataenia, titulom kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na zastavanom pozemku a príľahých pozemkoch a zároveň sa domáhal aj zaplataenia zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9276,26 eur od 16.4.2009 do zaplataenia.

7. Súd prvej inštancie predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 26.1.2016 č. k. 4C/14/2014- 234 zamietol žalobu z dôvodu premlčania všetkých uplatnených nárokov. Vychádzal pritom z čl. IV. bod 4.3.e/ zmluvy o dielo, v ktorom sa žalovaná zaviazala zaplatiť konečnú faktúru s tým, že konečnú faktúru je zhotoviteľ oprávnený vystaviť a doručiť do 10 dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia; splatnosť faktúry si strany stanovili na 10 dní odo dňa jej doručenia objednávateľovi. Na základe zistenia, že kolaudačné

rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2008, dospel k záveru, že v období od 13.12.2008 do 23.12.2008 sa žalobca písomne zaviazal vystaviť konečnú faktúru a táto podľa zmluvných dojednaní mala byť splatná do 10 dní, t.j. do 2.1.2009. Žalobca tak mohol po prvýkrát uplatniť nárok na súde dňa 3.1.2009 a všeobecná trojročná premlčacia lehota mu uplynula do 3.1.2012 a nárok si uplatnil na súde návrhom až 4.4.2012. Žalobca nepreukázal, že medzi stranami došlo k písomnej zmene zmluvy o dielo v časti čl. IV. bod 4.3.e/, ktorá by ho oprávňovala ku konečnému vyúčtovaniu ceny diela v neskoršom termíne. Pri posudzovaní premlčania nároku na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na zastavanom pozemku a príľahlom pozemku vychádzal z čl. III. kúpnej zmluvy, podľa ktorého dohodnutá kúpna cena bola medzi zmluvnými stranami zaplatená bezhotovostným prevodom na účet predávajúceho najneskôr v deň podpisu tejto zmluvy, resp. bola zaplatená v hotovosti k rukám predávajúceho, a podľa ktorého predávajúci podpisom tejto zmluvy zároveň potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v plnej výške. Uviedol, že žalobca predložil kúpnu zmluvu, opatrenú podpisom štatutárneho zástupcu žalobcu s osvedčením pravosti jeho podpisu dňa 22.5.2008 a šiestimi podpismi kupujúcich, bez podpisu žalovanej. Nepreukázal kedy boli rovnopisy kúpnej zmluvy s jeho podpisom a podpisom podľa jeho tvrdení 4 kupujúcich, odovzdané a ktorým konkrétnym kupujúcim na ich podpísanie; ním navrhnutí svedkovia sa k dátumu podpisu kúpnej zmluvy žalovanou jednoznačne nevyjadrili. Dospel preto k záveru, že už dňom nasledujúcim a to 23.5.2008 si žalobca mohol po prvýkrát tento nárok uplatniť na súde. Dňom 23.5.2008 mu začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 23.5.2011 a nárok si uplatnil návrhom až dňa 4.4.2012.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s uvedenými závermi súdu prvej inštancie a uznesením zo dňa 31.5.2018 č. k. 8Co/141/2017 na základe odvolania žalobcu, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako zhotoviteľ sa neviazal vystaviť a doručiť konečnú faktúru do 10 dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ale strany si dohodli jeho oprávnenie ako zhotoviteľa, konečnú faktúru vystaviť a doručiť v uvedenej lehote; zo zmluvného dojednania strán nevyplýva povinnosť žalobcu vystaviť konečnú faktúru najneskôr v lehote 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ktorej nedodržanie by malo za následok zánik práva žalobcu na doplatenie ceny diela a za rozhodujúce považoval, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť konečnú faktúru v dohodnutej lehote splatnosti 10 dní od jej doručenia. Keďže bola vystavená 5.4.2009, dospel k záveru, že splatná bola 15.4.2009 a žalobca si mohol po prvýkrát právo na jej zaplatenie uplatniť na súde 16.4.2009, odkedy začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula 16.4.2012 a žalobca si právo uplatnil žalobou 4.4.2012 pred jej uplynutím. Ďalej dospel k záveru, že nesprávne vychádzal aj zo splatnosti kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch dňa 22.5.2008, keď nebolo preukázané podpísanie kúpnej zmluvy oboma stranami k tomuto dňu a z kúpnej zmluvy nevypláva, že by kúpna cena bola splatná v deň jej podpisu len predávajúcim, bez podpisu kupujúcej.

9. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vychádzal zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie okrem iného aj výsluchom svedkyne X., ktorá si však na okolnosti podpisu kúpnej zmluvy nepamätala. Keďže sa ani po doplnení dokazovania nepodarilo zistiť konkrétny deň podpísania kúpnej zmluvy žalovanou, správne vychádzal z toho, že najneskôr v deň 20.7.2009, kedy bola kúpna zmluva predložená katastrálnemu orgánu s návrhom na povolenie vkladu vlastníckych práv kupujúcich, musela byť už opatrená aj podpisom kupujúcej. Na základe uvedeného, keď nebol preukázaný žiadny konkrétny skorší dátum, ku ktorému bola predmetná kúpna zmluva opatrená podpisom žalovanej, správne ustálil, že po prvýkrát mohol žalobca nárok na zaplatenie kúpnej ceny uplatniť na súde dňa 21.7.2009 a všeobecná trojročná premlčacia lehota by mu uplynula dňa 21.7.2012 a teda nárok si dňa 4.4.2012 uplatnil včas.

10. Žalovaná v odvolaní namieta nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie vo veci podpisu kúpnej zmluvy k spoluvlastníckym podielom na zastavaných a príľahlých pozemkoch účastníkmi zmluvy, ale neuviedla ktoré konkrétne skutkové zistenie súdu považuje za nesprávne. S poukazom na výpovede svedkyne X. a žalobcu uviedla, že nebolo preukázané kedy v skutočnosti žalovaná podpísala kúpnu zmluvu a či podpisovala rovnaký exemplár kúpnej zmluvy ako svedkyňa X., pričom aj súd prvej inštancie dospel k rovnakému záveru o nepreukázaní, kedy v skutočnosti žalovaná kúpnu zmluvu podpísala. Pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej žalovanou nemožno vychádzať len z jej predpokladu, že predmetnú kúpnu zmluvu podpísala najneskôr do času, kedy žalobca zistil odcudzenie zmluvy; ku ktorému dospela len na základe výpovede žalobcu o tom, že vo februári alebo v marci 2009 zistil odcudzenie jednej zmluvy, na základe ktorej bol vykonaný zápis vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom do katastra nehnuteľností a úvahy, že ak by svedkyňa E. X. podpísala zmluvu dňa 21.4.2009, nemohla podpísať rovnaký exemplár zmluvy ako žalovaná; keď na základe vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne ustálené ani to, kedy a aký exemplár zmluvy podpisovala svedkyňa X.. Okrem toho na základe týchto tvrdení ani nemožno posúdiť, ktorým

konkrétnym dňom v období mesiacov február alebo marec 2009 by mala začať plynúť premlčacia lehota. Stranu sporu v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností, z ktorých vyvodzuje priaznivé rozhodnutie pre seba a aj dôkazná povinnosť o jej tvrdeniach. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že bolo procesnou povinnosťou žalovanej, ktorá trvala na námietke premlčania, preukázať, že kúpnu zmluvu podpísala pred 4.4.2012, ktorú skutočnosť nepreukázala. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalovanej, že žalobca už v čase vystavenia faktúr č. 61/2009 a č. 62/2009 musel kúpnu zmluvu považovať za uzavretú, keď podľa dojednania strán v kúpnej zmluve mala byť dohodnutá kúpna cena zaplatená najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy a z dokazovania vykonaného v tomto a v iných obdobných konaniach vyplynulo (z výpovede žalobcu, svedkyne X.), že kupujúci kúpnu cenu za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch uhradili pred podpisom kúpnej zmluvy a následne na stretnutí so žalobcom kúpnu zmluvu podpísali. Nedôvodne žalovaná s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax namietala, že žalobca už v deň nasledujúci po dni podpisu kúpnej zmluvy z jeho strany mal a objektívne mohol uplatniť svoj nárok na súde, pretože si musel byť vedomý toho, že kúpnu cenu nielen od žalovanej, ale i od ostatných kupujúcich neobdržal. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe, na ktorú žalovaná v odvolaní poukázala (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016), pri absencii dohody o splatnosti dlhu začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po vzniku dlhu. Z uvedeného právneho záveru však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vychádzať pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby práva žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny za prevod spoluvlastníckych podielov na zastavanom a príľahlých pozemkoch, vyplývajúceho z kúpnej zmluvy, v ktorej neabsentuje dohoda strán o splatnosti kúpnej ceny, ale strany si splatnosť kúpnej ceny dohodli najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy. Okrem toho v danom prípade, keďže nebolo preukázané podpísanie kúpnej zmluvy aj žalovanou ku dňu podpisu tejto zmluvy žalobcom dňa 22.5.2008 a teda uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi nimi, nebol preukázaný ani vznik dlhu žalovanej k tomuto dňu na základe tejto kúpnej zmluvy, na zaplatenie ktorého by si žalobca mohol svoje právo uplatniť už nasledujúcim dňom, t.j. 23.5.2008, ako tvrdila žalovaná. Z uvedeného je zrejmé, že podpísanie kúpnej zmluvy len samotným žalobcom je irelevantné, keď pre vznik právneho vzťahu je potrebné jej podpísanie aj žalovanou ako kupujúcou; strany si ani nedohodli zaplatenie kúpnej ceny najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy predávajúcim, teda žalobcom, ale v deň podpisu tejto zmluvy, ktoré dojednanie nemožno vykladať tak, že v deň podpisu niektorou zo strán, ale oboma stranami. Aj z výpovede žalobcu vyplynulo, že vyhotovenie predmetných kúpnych zmlúv s overeným podpisom konateľa spoločnosti si musel zabezpečiť vopred a následne ich kupujúci individuálne podpisovali po zaplatení kúpnej ceny pri osobnom stretnutí so žalobcom.

11. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala splnenie zákonom stanovených predpokladov vzniku jej nároku na náhradu škody vo forme ušlého zisku, z ktorého titulu si započítala svoju pohľadávku proti pohľadávke žalobcu. Žalovaná nepreukázala, že by mala reálneho záujemcu o prenájom predmetného bytu v danom čase a preto ňou vyčíslený ušlý zisk na nájomnom je aj podľa názoru odvolacieho súdu len hypotetický. V tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobným a dôsledným odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a s jeho záverom, že nešlo o pohľadávku spôsobilú na započítanie. Správne preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 4 223,10 eur (nesprávne uviedol 4 232,10 eur) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 21.7.2009 do zaplatenia.

12. Pokiaľ ide o zaplatenie zvyšnej časti ceny za dielo vychádzal súd prvej inštancie zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého si žalobca uplatnil právo na zaplatenie konečnej ceny diela pred márnym uplynutím premlčacej doby. Uviedol, že žalovaná si proti pohľadávke žalobcu listom zo dňa 7.7.2009, doručeným žalobcovi dňa 10.7.2009, uplatnila nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, dohodnutej v zmluve o dielo za omeškanie žalobcu so zhotovením diela v sume 7 801,12 eur a listom zo dňa 14.7.2009, doručeným žalobcovi dňa 17.7.2009, mu oznámila jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok. Dospel k záveru, že išlo o vzájomne sa kryjúce pohľadávky, rovnakého druhu, spôsobilé na započítanie a vzhľadom na to priznal žalobcovi z poslednej časti ceny diela len sumu 1 475,14 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% od 26.4.2009, keď faktúru jej žalobca doručil až dňa 15.4.2009 a splatná bola v zmysle zmluvy o dielo až o 10 dní od jej doručenia.

13. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR uvedeného v rozsudku sp. zn. 4 M Cdo 14/2011 (R 58/2013) „ Ku kompenzácii v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka je potrebné, aby jeden z účastníkov urobil prejav smerujúci k započítaniu adresovaný druhému účastníkovi. Forma pre tento právny úkon nie je predpísaná, stačí aj len ústny prejav. Ide o jednostranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžadujú náležitosti v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z jeho obsahu musí byť zrejmé najmä to, ktorá pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa, prípadne proti ktorým z viacerých pohľadávok.“

14. Právny zástupca žalovanej v liste zo dňa 14.7.2009, žalobcovi oznámil, že žalovaná eviduje neuhradené pohľadávky v sume 17 510,33 eur, ktorých splatnosť nastala najneskôr dňa 13.7.2009 a na úhradu ktorých ho vyzvala listom zo dňa 7.7.2009, a zároveň akceptuje záväzok uhradiť mu sumu 7 801,12 eur s DPH titulom doplatku ceny diela a vyfakturoval jej kúpnu cenu za predaj pozemkov pod stavbou resp. pozemkov k stavbe príľahlých sumu 4 223,10 eur; a upovedomuje ho o započítaní pohľadávky žalovanej voči žalobcovi vo výške 12 024,22 eur oproti pohľadávke žalobcu voči žalovanej. Z obsahu tohto listu nie je zrejmé, ktorú konkrétnu pohľadávku zo svojich dvoch pohľadávok žalovaná započítala proti ktorej z viacerých pohľadávok žalobcu. A preto tento právny úkon nemožno považovať za dostatočne určitý a zrozumiteľný. Dôvodne žalobca v odvolaní namietal, že vzhľadom na to že pohľadávky pri započítaní zanikajú, keď sa stretnú, musí byť z právneho úkonu započítania zrejmé, ktoré pohľadávky sa vzájomne započítavajú a započítanie vykonané právnym zástupcom žalovanej listom zo dňa 14.7.2009 je z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti neplatné a nemohlo spôsobiť zánik pohľadávok.

15. Súd prvej inštancie sa jednostranným započítaním vzájomných pohľadávok žalovanou zaoberal v ďalšom konaní vzhľadom na to, že pri posudzovaní námietky premlčania v súlade s ustanovením § 391 ods. 1 C.s.p. vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého si žalobca právo na zaplatenie zvyšku ceny diela uplatnil na súde žalobou pred uplynutím premlčacej lehoty. K tomuto záveru odvolací súd dospel preskúmaním vecnej správnosti predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, pričom posúdil ako dôvodné jeho námietky, že pokiaľ ide o zaplatenie zvyšnej časti ceny za dielo, strany si v zmluve o dielo dohodli oprávnenie žalobcu vystaviť konečnú faktúru do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, a nie jeho povinnosť faktúru vystaviť v tejto lehote. Odvolací súd za rozhodujúcu považoval stranami dohodnutú splatnosť tejto časti ceny do 10 dní od doručenia vystavenej faktúry žalovanej. Záver o viazanosti začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu zaujal aj najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 146/2008.

16. Žalovaná v ďalšom konaní zotrvala na námietke premlčania nároku žalobcu na doplatenie ceny za dielo a namietala, že výklad obsahu zmluvy o dielo odvolacím súdom by bol v prospech žalobcu, ako dodávateľa, ktorý by mohol svojvoľne rozhodnúť, kedy faktúru vystaví a doručí a kedy začne plynúť premlčanie a ak je pochybnosť o výklade zmluvy o dielo, platí v zmysle § 54 ods. 2 Obč. zák. výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Poukazovala, aj vo svojom odvolaní, na väčšinový názor súdnej praxe Najvyššieho súdu SR, vyplývajúci z jeho rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 174/2016 zo , sp. zn. 7Cdo/1375/2015, R 28/1984, ku ktorému najvyšší súd dospel v prípadoch, ak čas splnenia dlhu nebol stranami dohodnutý, ani inak stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, a podľa ktorého názoru v týchto prípadoch premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po vzniku dlhu. Najvyšší súd pritom vychádzal z toho, že ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (§ 563 Obč. zák.). Dlžník je v takom prípade povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 174/2016 uviedol, že: „ Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol.“ Ďalej najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že: „Akceptovanie názoru viazanosti začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň vzniku právneho vzťahu, z ktorého dlžníkovi vznikla povinnosť na plnenie, by viedlo k neprípustnému posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby (v zrejmom rozpore s účelom inštitútu premlčania) prakticky na neobmedzenú dobu podľa ľubovôle veriteľa.“

17. Z uvedených záverov vychádzal najvyšší súd aj v rozsudku sp. zn. 7Cdo/1375/2015, v ktorom; na základe zistenia, že strany dňa 22.8.2011 uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca požičal žalovanému 1. finančné prostriedky a žalovaný 1. ako dlžník sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť žalobcovi jednorazovo do 14 dní odo dňa, kedy obdrží od neho písomnú výzvu na vrátenie peňazí; dospel k záveru, že žalobca mohol po prvý raz požiadať žalovaného 1. o vrátenie peňazí na základe písomnej výzvy dňa 23.8.2011, t.j nasledujúci deň po vzniku dlhu, splatnosť dlhu by nastala dňa 6.9.2011, keďže žalovaný 1. bol povinný do 14 dní odo dňa obdržania písomnej výzvy poskytnutú pôžičku veriteľovi jednorazovo vrátiť a nasledujúci deň t. j. 7.9.2011 by mohol veriteľ prvý krát podať návrh na súd. Žalobca teda mohol objektívne svoje právo vykonať po prvý raz 7.9.2011, od kedy začala plynúť trojročná premlčacia lehota.

18. Vzhľadom na ďalšie námietky žalovanej, prezentované až v ďalšom konaní, týkajúce sa možnosti žalobcu predloženia začiatku plynutia premlčacej lehoty, resp. jeho možnosti vyvolať splatnosť ceny, s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré predstavujú väčšinový názor súdnej praxe, odvolací súd dospel k záveru, že pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby v danom

prípade nemožno vychádzať len z dohodnutej splatnosti ceny diela, stanovenej na 10 dní od doručenia konečnej faktúry žalovanej, ako objednávateľovi. Potrebné je zohľadniť aj dôsledok dohodnutého oprávnenia žalobcu vystaviť faktúru do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, spočívajúci v tom, že žalobca mohol faktúru vystaviť aj neskôr a tým posunúť začiatok plynutia premlčacej lehoty, a to aj na neobmedzenú dobu, alebo mohol faktúru vystaviť skôr a tým vyvolať splatnosť ceny, v dôsledku čoho bol čas plnenia ponechaný na vôli žalobcu - veriteľa. V zmysle vyššie uvedeného, ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo aj vykonať. Žalobca bol oprávnený vystaviť konečnú faktúru do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ktoré v danom prípade nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2008, objektívne teda mohol faktúru vystaviť a doručiť žalovanej do 23.12.2008, splatná mala byť do 10 dní, t. j. do 2.1.2009, žalobca nasledujúci deň 3.1.2009 by mohol prvý krát podať žalobu na súde, od ktorého dňa začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 3.1.2012, pričom žalobca si právo uplatnil až dňa 4.4.2012. Takýto výklad je aj v prospech spotrebiteľa a preto je potrebné ho uprednostniť. Odvolací súd preto posúdil tieto námietky žalovanej v odvolaní ako dôvodné.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že je správne rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti zmietnutia sumy 7 801,12 eur s príslušenstvom, avšak z iných dôvodov, než v odôvodnení uvedených. Z rovnakých dôvodov dospel k záveru, že žalobcovi nemožno priznať ani zvyšnú časť žalobcom uplatnenej sumy poslednej splátky ceny za byt, a to sumu 1 475 eur za nadštandard, keďže aj v tejto časti je nárok žalobcu premlčaný. V tejto súvislosti nemožno prihliadať na tvrdenie žalobcu, že poslednú faktúru za cenu diela vystavil až po obdržaní od žalovanej odpočtu prác a materiálov, ktoré si zabezpečovala sama, na základe ktorého uskutočnil výpočet nadštandardu. Žalobca neuviedol konkrétny dátum a ani nepreukázal, kedy takýto odpočet prác a materiálov od žalovanej obdržal a okrem toho žalobca ako zhotoviteľ diela sám mal mať vedomosť, resp. evidenciu o tom, ktoré zo zmluvne dohodnutých štandardných materiálov do bytu žalovanej nedodal alebo ktoré takéto práce nevykonal.

20. Odvolací súd pri rozhodovaní o nároku žalobcu na zaplatenie poslednej splátky ceny za byt, vychádzal z iných právnych záverov ako v predchádzajúcom rozhodnutí; napriek tomu rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za prekvapivé. „O tzv. prekvapivé rozhodnutie môže ísť aj vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných záveroch ako vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) záverom odvolacieho súdu, nemá strana konania možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predložiť nové dôkazy“ (rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/17/2020 z 23.02.2022). K týmto odlišným záverom odvolacieho súdu však strany mali možnosť vyjadriť sa a zaujať stanovisko, keďže vychádzajú z argumentácie žalovanej prezentovanej v ďalšom konaní, ktoré procesné práva žalobca realizoval v záverečnej reči, v ktorej namietal, že zmluva o dielo bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka a preto nároky v nej dohodnuté sa premlčujú vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe podľa § 397 Obchodného zákonníka. Túto námietku odvolací súd posúdil ako nedôvodnú, keď stotožnil s posúdením právneho vzťahu medzi stranami súdom prvej inštancie ako spotrebiteľského, v ktorom žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca ako dodávateľ, na ktorý je potrebné prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tento záver vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 12/2014 a 3 MCdo 14/2014, v ktorých najvyšší súd s poukazom na § 52 ods. 2 vetu tretiu; podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva; konštatoval, že toto ustanovenie sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom a to vzhľadom na to, že právny predpis, ktorého súčasťou je uvedené ustanovenie neobsahuje prechodné ustanovenie. Aplikáciu právnej úpravy premlčania v občianskom zákonníku v prospech spotrebiteľa uprednostňovala súdna prax aj pred účinnosťou tretej vety § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj na úverové vzťahy ako absolútne obchodné vzťahy, čo vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.6.2013, I. ÚS 402/2013-10. Nedôvodne tiež žalobca namietal, že žalovaná listom zo dňa 14.07.2009, ktorým mu oznamovala započítanie pohľadávky, uznala pohľadávky žalobcu voči nej v sume 12 024, 22 eur, z ktorého dôvodu sa na ich premlčanie vzťahuje 10 ročná premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. Uznanie dlhu (§ 558 Obč. zák.) je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý okrem všeobecných náležitostí právneho úkonu (§ 34 a nasl. Obč. zák.) musí mať písomnú formu, musí z neho byť zrejmý dôvod vzniku pohľadávky, musí v ňom byť určená výška pohľadávky a pre dosiahnutie jeho účinkov ako zabezpečovacieho inštitútu v zmysle § 558 Obč. zák. musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, pričom aj pri absencii tohto prísľubu dlžníka má uznanie práva podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. za následok 10 ročnú premlčaciu dobu. V danom prípade listom zo dňa 14.7. 2009 nedošlo k uznaniu nároku žalobcu žalovanou čo do dôvodu a výšky v zmysle vyššie uvedeného, keď tento list nie je podpísaný žalovanou, ale jej právnym zástupcom a to predchádzajúcim, ktorého splnomocnenie

žalovanou na právny úkon uznania dlhu sa v spise nenachádza a ktorý týmto listom žalobcovi oznamoval vzájomné započítanie pohľadávok.

21. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 9 276,26 eur od 16.4.2009 do zaplatenia, odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca stratil vecnú legitimitáciu z dôvodu, že tento nárok nebol predmetom zmlúv o postúpení pohľadávok uzavretých medzi žalobcom a spoločnosťou OOO TANTAL-L zo dňa 17.02.2017 a 26.11.2018. Ak je subjekt aktívne vecne legitimovaný v spore o zaplatenie pohľadávky a túto pohľadávku nepostúpi na inú spoločnosť, naďalej mu zostáva aktívna vecná legitimitácia k nej. Z dôvodu nepostúpenia tejto pohľadávky žalobcom na spoločnosť OOO TANTAL-L, nemala by práve táto spoločnosť aktívnu vecnú legitimitáciu k tejto pohľadávke, ktorá naďalej zostala predmetom konania. Správne je však zamietnutie žaloby v tejto časti, keď žalobca v žalobe ani v priebehu celého konania neuviedol žiadne skutkové vymedzenie a zdôvodnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty; na čo správne poukázal aj súd prvej inštancie; na základe ktorého by bolo možné posúdiť tento uplatnený nárok ako dôvodný, a pokiaľ by si uplatnil túto zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti žalovanej zaplatiť konečnú faktúru v sume 9 276,26 eur, tak aj z vyššie uvedených dôvodov, týkajúcich sa premlčania práva žalobcu na zaplatenie tejto sumy.

22. Žalovaná vo svojom písomnom podaní zo dňa 06.08.2021 s poukazom na zmluvy o postúpení pohľadávok uzavreté medzi žalobcom a ruskou obchodnou spoločnosťou OOO TANTAL-L a uznesenia súdu prvej inštancie o pripustení zmeny žalobcu v konaní zo dňa 21.09.2018 a 29.01.2019 oznámila, že jej je známe, že ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L bola zrušená a vymazaná už dňa 27.08.2013 z Jednotného štátneho registra právnych subjektov Ruskej federácie (z ktorého výpis priložila k svojmu podaniu) a z toho dôvodu namietala, že právo žalobcu byť stranou sporu zaniklo dňa 21.09.2018 v dôsledku jeho návrhu na zmenu subjektu na strane žalobcu a súd po 21.09.2018 koná so subjektom, ktorý nemá spôsobilosť byť stranou sporu, pretože slovenská obchodná spoločnosť GLOBE INTERNATIONAL LTD s. r. o. z konania vystúpila a ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L neexistovala ako právny subjekt a z toho dôvodu nemohla slovenská obchodná spoločnosť GLOBE International LTD s.r.o. opäť zmenou subjektu na strane žalobcu nadobudnúť postavenie strany sporu. Z dôvodu nesplnenia jednej z procesných podmienok konania - procesnej subjektivity, ktorej nedostatok je neodstrániteľný, žiadal konanie zastaviť. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre zastavenie konania pre nedostatok spôsobilosti žalobcu byť stranou sporu, keď žalobca je slovenskou obchodnou spoločnosťou naďalej zapísanou v obchodnom registri, ako právny subjekt nezanikol a má spôsobilosť byť stranou sporu. Pokiaľ ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L zanikla výmazom z príslušného registra dňa 27.08.2013, neexistovala ako právny subjekt už v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.02.2017 a pripustenia jej vstupu do konania uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 21.09.2018. Žalovaná svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie neodôvodnila vadami uznesení súdu prvej inštancie zo dňa 21.09.2018, ktorým pripustil vystúpenie žalobcu z konania a vstup spoločnosti OOO TANTAL-L do konania a zo dňa 29.01.2019, ktorým pripustil vystúpenie tejto spoločnosti z konania a opätovný vstup žalobcu do konania, ktoré predchádzali rozhodnutiu vo veci samej, podľa § 365 ods. 2 C.s.p. a neboli preto dané odvolacie dôvody pre zrušenie týchto uznesení podľa § 389 ods. 2 C.s.p. Okrem toho, ak by aj došlo k zrušeniu týchto uznesení alebo by neboli vydané, žalobcom by bol pôvodný žalobca spoločnosť GLOBE International LTD s.r.o., ktorý má spôsobilosť byť účastníkom konania. Z uvedeného vyplýva, že v tomto štádiu konania, resp. v čase vydania rozsudku súdu prvej inštancie, vady uznesení predchádzajúcich vydaniu napadnutého rozsudku nemajú vplyv na spôsobilosť žalobcu byť stranou sporu a nie sú dôvodom pre zastavenie konania pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

23. Proti rozsudku v časti, v ktorej súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovanej vo zvyšku zamietol, bola osobou oprávnenou na podanie odvolania žalovaná, pretože v jej neprospech bolo rozhodnuté a keďže v tejto časti odvolaním rozsudok nenapadla, nebola táto časť rozsudku súdu prvej inštancie predmetom odvolacieho konania a odvolací súd jej vecnú správnosť nepreskúmaval.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti priznanej sumy 4 223,10 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 21.07.2009 do zaplatenia a v zamietajúcej napadnutej časti; pozostávajúcej zo sumy 7 801,12 eur spolu s 10% úrokom z omeškania ročne od 16.04.2009 do zaplatenia, 1% úroku z omeškania ročne zo sumy 4 223,10 eur od 21.07.2009 do zaplatenia, 10% úroku z omeškania ročne zo sumy 4 223,10 eur od 11.04.2009 do 21.07.2009, 0,75% úroku z omeškania ročne zo sumy 1 475,14 eur od 26.04.2009 do zaplatenia, 10% úroku z omeškania ročne zo sumy 1 475,14 eur od 16.04.2009 do 26.04.2009, zmluvnej pokuty 0,05% denne z sumy 9 276,26 eur od 16.04.2009 do zaplatenia; ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. Vo zvyšnej

napadnutej vyhovujúcej časti; pozostávajúcej zo sumy 1 475,14 eur spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 26.04.2009 do zaplatenia; rozsudok podľa § 388 C.s.p zmenil tak, že žalobu zamietol.

25. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil, pričom pri posudzovaní úspechu strán zohľadnil aj rozhodnutie o príslušenstve vyčíslenom ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu t. j. 02.08.2022, v zmysle právnych záverov vyplývajúcich z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Cdo/1/2004 z 27.04.2004 uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 34/2005 a Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 63/2010. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 13 499,36 eur, úrokov z omeškania ročne vo výške 10% zo sumy 9 276,26 eur od 16.04.2009 do 02.08.2022 t. j. 12 343,77 eur, úrokov z omeškania ročne vo výške 10% zo sumy 2 288,79 eur od 11.04.2009 do 02.08.2022 t. j. 3 048,79 eur a zo sumy 1 934,31 eur od 11.04.2009 do 02.08.2022 t. j. 2 576,60 eur a zmluvnej pokuty 0,05% denne z 9 276,26 eur od 16.4.2009 do 02.08.2022 t. j. 22 527,40 eur, čo spolu predstavuje sumu 53 995,92 eur. Žalobca mal úspech v časti priznanej sumy 4 223,10 eur a 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 4 223,10 eur od 21.07.2009 do 02.08.2022 t. j. 4 957,68 eur, spolu v sume 9 180,78 eur. Žalovaná mala úspech v časti zamietnutia sumy 9276,26 eur, 10% úroku z omeškania ročne zo sumy 9 276,26 eur od 16.04.2009 do 02.08.2022 t. j. 12 343,77 eur, 1% úroku z omeškania ročne zo sumy 4 223,10 eur od 21.07.2009 do 02.08.2022 t. j. 550,85 eur, 10% úroku z omeškania ročne zo sumy 4 223,10 eur od 11.04.2009 do 21.07.2009 t. j. 118,01 eur a zmluvnej pokuty 0,05% denne zo sumy 9 276,26 eur od 16.04.2009 do 02.08.2022 t. j. 22 527,40 eur, spolu v sume 44 816,29 eur. Úspech žalobcu v konaní predstavuje 17% a úspech žalovanej 83%. Žalovaná má preto nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 66%.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote vydané dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).